

DE SAMVIRKENDE
SOGNERÅDSFORENINGER
I DANMARK

23. marts 1965.

Bilag I.

Til boligministeriet.

Som følge af den hurtige vækst i antallet af motorkøretøjer igennem de senere år er det allerede på nuværende tidspunkt et væsentligt problem, hvorledes samfundet bedst kan skille sig af med det ligeledes stigende antal udslidte motorkøretøjer. Der har ikke hidtil fra det offentlige side været udfoldet særlige bestræbelser for at lede eller kontrollere udviklingen på dette område, og resultatet er blevet, at der overalt i landet er opstået såkaldte „bilkirkegårde“, der som følge af den manglende offentlige kontrol ofte placeres og indrettes således, at de virker stærkt skæmmende.

Så vidt det er De samvirkende Sognerådsforeninger bekendt, er det ikke muligt uden uforholdsmæssige økonomiske ofre at tillægge en organiseret destruktion af automobilvrage — så meget mere som der ikke findes metoder til en økonomisk udnyttelse af automobilskrottet —, hvorfor anbringelse af de udslidte køretøjer på særlige lossepladser indtil videre synes at være den eneste eksisterende mulighed. Men når det således må erkendes, at det næppe vil være muligt helt at undgå oprettelse af bilkirkegårde, er det efter samvirksomhedens opfattelse magtpåliggende at sikre, at der ved sådanne lossepladser placering og indretning tages de nødvendige samfundsmæssige hensyn.

Efter den gældende lovgivning kan undertiden for områder, der er omfattet af byplaner eller bygningsvedtægter, disse bestemmelser bringes til anvendelse, og efter omstændighederne vil der i medfør af sundhedslovgivningen kunne skrides ind mod bilkirkegårde, der frembyder sundhedsmæssige ulemper, ligesom det, hvor fredningshensyn gør sig gældende, er muligt at rejse en egentlig fredningssag i henhold til naturfredningsloven. Det er imidlertid samvirksomhedens opfattelse, at bestemmelserne i den gældende lovgivning ikke er tilstrækkelige til at sikre, at bilkirkegårde kun anbringes på steder, der er egnede til formålet, samt at pladserne afskærmes eller tilplantes således, at de ud fra æstetiske og andre hensyn frembyder mindst mulig ulempe. Man skal derfor tillade sig at henstille, at der i landsbyggeloven ved førstkommende lejlighed indføres en dertil sigtende bestemmelse, der tillige bør hjemle kommunerne adgang til at stille krav til indretning og afskærmning af de bestående automobillossepladser samt til at kræve disse nedlagt, hvor de ud fra en almen samfundsmæssig vurdering må anses for uhenigtsmæssigt anbragt, eller i tilfælde af, at de af kommunalbestyrelsen meddelte pålæg med hensyn til pladsernes indretning o. lign. ikke efterkommes.

P. F. V.

Godtfred Knudsen.

E. Krarup.